

Четири песме – Јелена Цветковић

ОСВРТ

Где је твој дом?
Разбијене су све браве,
свим прозорима раширена крила,
ишчупани су сви темељи,
сви кровови полетели.

Где се умириш,
склупчаш и заспиш?

Где самујеш?
Онда, кад самовати мораш?
Има ли тог места на свету,
ненаметнутог, неукаљаног.

Где речи спустиш?
Душу одмориш?

Где је твој дом?
Осврни се и реци.

Одатле моја песма извире,
ту точим воду за дуга путовања.

Има ли тог места на свету?

УЗДАНИЦА

Хватам се за све што лети;
за крила одбеглог свица,
за лепет трепавица,
за полет ведрога поете,
за пера ластавица кад узлете.

Ослањам се на све што сања;
на корен тек изниклог бора,
на стене далеких мора,
на стихове младих боема,
на сумрак што дугу ноћ спрема.

И једино тако постојим;
кроз ноте давнашњих жица,
и цвркут заспалих птица,
кроз риму што минути не сме,
јер живот живим кроз песме.

ЈЕДИНИ СВЕТ

Не остављај ме саму са мојим мислима,
Свете.

Луди и неразумни свете,
безосећајни окретању леђа.

Затворени кругу.
Грумену пакости.
Гребену пропасти.

Са твојих ивица скачу!
Неславни ти врхови.
На њима лажни владају!
Покорне ти си прогнао.
Уздиго мрачне и жалосне.
Ја режим на твоје подане,
Ситни и немили свете!
Али ме саму не остављај,
Јер моје су мисли уморне,
Оштре и земљом посуте.
Чуј ме, једини свете.

КОБ СРЕЋЕ

То умишљено свитање, стојим изнад града,
нигде није тако ко овде под светом,
Још да пурпур снова започне да пада,
па да срећна тонем са последњим летом.

Али нисам знала, то тек сад разумем,
бити срећан значи да несрећа прети,
Још да могу само, ал' ни то не умем,
остарити одмах, одмах и умрети.

Знам да није тако, видим светло тамо,
а ја овде стојим, чекам своју казну,
Где ћеш, свете, сада? Да л' постојиш само?
Да ли видиш моју душу голу, празну?

Дотрчаћу једном, знам, и то ће бити,
све варке што беху пашће ми на груди,
Пурпур ће се с медом у очи ми слити,
само, да л' ће неко из сна да ме буди?

О ПЕСНИКИЊИ

Јелена Цветковић рођена је 8. октобра 1984. године у Нишу. По занимању је дипломирани правник.

Пише од малих ногу и одувек је уживала у писању. У почетку је писала искључиво поезију, а затим је почела да пише и кратке приче. Песме су јој објављене и неколико часописа. Једна је од победника конкурса за 2016.

годину у едицији Првенац који је расписао *Студентски културни центар* Крагујевац. Они су објавили њену прву збирку прича под називом *Приче са прашњавих полица*, а *Друштво уметника Светионик* из Ниша књигу прича *Посуда за птице*, 2021. године

Живи у Нишу.

